

[Viola Nørlov.]

oplysningsorgan for de interesserede ministerier, sundhedsstyrelsen og erhvervene på grundlag af foreliggende materiale i form af eksisterende litteratur og lovgivning, herunder fremmede landes lovgivning om levnedsmidler. Det er så oplagt nødvendigt med et bibliotek, at man har ment, det ikke var nødvendigt at have en speciel paragraf i loven om dette.

§ 4 omhandler samarbejdet med andre lande og understreger især de lande, der er tilsluttet Nordisk Råd. Man skal her fordele opgaverne mellem sig, så overlappning ikke finder sted.

§ 5, stk. 1, bemyndiger indenrigsministeren til at oprette et råd bestående af særlige sagkyndige til at følge forskningen inden for ernærings- og levnedsmiddelhygiejnen samt til at virke som rådgiver for sundhedsstyrelsen og vedkommende ministerier i vigtige sager på dette område.

I samme paragrafs stk. 2 omtales et nævn til behandling af sager om levnedsmidler, hvori der i henhold til levnedsmiddeloven skal finde forhandlinger sted mellem indenrigsministeriet på den ene side og fiskeriministeriet, handelsministeriet og landbrugsministeriet på den anden side. Derudover skal de erhvervs- og forbrugerorganisationer, der hidtil har fået sagerne til høring, være repræsenteret, hvilket vil forenkle hele forretningsgangen og fremme ekspeditionerne.

§ 7 fastslår i stk. 1, at bestemmelserne i nærværende lov ikke ændrer noget i sundhedsstyrelsens stilling og ansvar, og i stk. 2, at de heller ikke medfører nogen ændring med hensyn til allerede stedfindende kontrol med mælk og mælkeprodukter, kød, æg og fisk.

Med hensyn til anskaffessummen, der er anslået til ca. 11 mill. kr., har det været diskuteret, om det ikke kunne gøres billigere, og flertallet er enig om at henstille til den højtærede minister at gøre det så billigt, som det er forsvarligt og muligt.

I denne forbindelse vil jeg med den højtærede formands tilladelse citere, hvad medicinaldirektør Frandsen skrev i en følgeskrivelse til det fortrolige materiale, som det ministerielle udvalg i 1954 fik tilstillet. Han skrev bl. a.:

„Levnedsmiddelindustrien er, som en-

hver ved det, i stadig og stærk udvikling, i det store og hele i en for forbrugerne heldig udvikling, men en udvikling, der tillige kræver, at samfundet gennem sine offentlige organer er i stand til på fuldt effektiv måde at erkende og fjerne de vildskud, som stadig vil fremkomme.

Bedømt ud fra bestående institutioner inden for sundhedsvæsenet, dog bortset fra statens seruminstitut, vil det her udarbejdede forslag ved første blik kunne synes ret kostbart, såvel hvad angår anlægsudgifter som derpå følgende driftsudgifter.

I betænkningen er disse udgifter sammenholdt med værdien i penge af vor levnedsmiddelproduktion, og forudsat at sundhedsstyrelsens vurdering af værdien og nødvendigheden af et institut for denne produktion kan godtages, kan de anslåede udgifter til opførelse og drift næppe afskrække.

Instituttets værdi og betydning skal imidlertid ikke alene, ja, end ikke i første række vurderes i forhold til levnedsmiddeleksporten, men i endnu højere grad som en faktor i sundhedsvæsenets arbejde for at beskytte og bevare befolkningens legemlige sundhed.

Tuberkulosen er på retur, de almindeligste epidemiske sygdomme er praktisk taget forsvundne, de store mælkeepidemier, der blev erkendt for godt en snes år siden, er ligeledes praktisk taget standset, og dermed er de meget store udgiftsposter til bekæmpelse og behandling af disse sygdomme, der for en menneskealder siden tyngede sundhedsvæsenets budgetter for kommune og stat, nedbragt. Hvad der er blevet vundet på disse områder, er imidlertid i nogen grad gået tabt eller ved at gå tabt på andre områder. Blandt disse finder vi de følger af den stigende industrifremstilling af levnedsmidler, som har forårsaget spørgsmålet rejst og den vedlagte betænkning udarbejdet. Alt som denne industri udvikles med store fremskridt og resultater, med resultater ikke alene på godt, men også — omend heldigvis i mindre omfang — på ondt, står vi over for en udvikling, som tid efter anden, men i stadig stigende grad vil stille krav til sygehuse og til sygebehandling i det hele taget —